

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal v neveřejném zasedání konaném dne 7. 3. 2024 **stížnost obviněného Daniela G., narozeného xxx**, proti usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 12. 2. 2024, č.j. 2Nt 11/2024-12 a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost obviněného Daniela G. **zamítá**, když není důvodná.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresního soudu bylo rozhodnuto podle § 68 odst. 1 tr.ř. o vzetí obviněného do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr.ř. Podle § 73 odst. 1 písm. b) tr.ř. nebyl přijat písemný slib obviněného, podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.ř. nebyl stanoven dohled probačního úředníka, podle § 73 odst. 1 písm. d) tr.ř., § 88j tr.ř. nebylo uloženo předběžné opatření v podobě zákazu užívání jiných návykových látek.
2. Proti tomuto usnesení si obviněný v zákonem stanovené lhůtě podal stížnost.
3. Obhájkyň obviněného v písemně odůvodněné stížnosti namítla, že nejsou dány důvody vazby. Obviněný má v úmyslu si najít práci, starat se o svou babičku a nedopouštět se páčání trestné činnosti. V tomto mu nařízená vazba brání. Je třeba vzít do úvahy, že obviněný má zajištěno bydlení, stravu, materiální podporu u své babičky, o kterou obviněný pečuje. Pokud by byl obviněný ponechán na svobodě, tak by babička nemusela vynakládat finanční prostředky na pečovatelské služby. Obviněný by ihned po propuštění z vazby začal usilovně hledat práci, je veden u úřadu práce, má našetřené peníze z výkonu trestu a finančně mu vypomáhá babička. Rovněž obviněný chtěl babičce pomoci pomoci se získáním příspěvku na péči, a tím získat další finanční prostředky. Navrhla, aby bylo napadené usnesení zrušeno a obviněný byl propuštěn z vazby na svobodu.
4. Jelikož byla stížnost podána včas, osobou oprávněnou a je přípustná, tak krajský soud ve smyslu ust. § 147 odst. 1 tr.ř. přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení mu předcházející a dospěl k následujícím poznatkům.
5. K návrhu na vzetí obviněného do vazby konal okresní soud vazební zasedání a rozhodl o omezení jeho osobní svobody v zákonem stanovených lhůtách.
6. Okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení rozvedl důvody, které jej k rozhodnutí vedla a na které krajský soud odkazuje, přičemž s ohledem na obsah stížnostních námitek dodává následující skutečnosti.
7. Proti obviněnému bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Trestné činnosti se měl obviněný dopustit dne 9. 2. 2024 v odpoledních hodinách, a to způsobem blíže rozvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání.
8. Obviněný před započítím výslechu na policii dne 10. 2. 2024 uvedl, že alkohol nepije vůbec, drogy neužívá, je schopen výslechu, neboť jeho mysl je čistá, není pod vlivem drog ani alkohol. Léčí se se stavy úzkosti u psychiatra, ve vězení bral na to léky Pragiolan a Pregabalin 3krát denně, Tramal dle potřeby.

9. Ve své výpovědi na policii za účasti svého obhájce uvedl, že si vzal ráno 3 prášky Tramal a 3 prášky Pragiol a jel od své babičky se přihlásit do evidence k MUDr. P. K lékaři nedojel, v drogerii Marek si koupil krabici s toluenem a v trafice sáčky na fetování a začal fetovat. Pod vlivem toluenu měl halucinace, mluvil se stromy, chtěl, aby byla příroda lepší. Pak si pouze uvědomil, že na něj křičí nějaký muž, aby to vrátil. Obviněný začal odcházet, ale ten muž za ním začal utíkat a pak byl zadržen. Policisté ho pak vyzvali, aby ukázal mobilní telefony a uvedl je do provozu. Obviněný dále dodal, že ani nevěděl, že má nějaký telefon v ruce. Dále dodal, že pokud se něčeho dopustil, tak je mu to líto.
10. Důvodnost trestního stíhání je podložena výpovědí poškozené Heleny K., která popsala skutečnosti, za kterých jí byl mobilní telefon násilným způsobem odňat. Dále je nutno odkázat na podané vysvětlení Břetislava J., který obviněného pronásledoval do doby jeho zadržení.
11. Pokud se obviněný hájil tím, že si na nic nepamatuje z důvodu užití toluenu, tak k tomu se vyjádřila jak poškozená K., tak svědek J. Poškozená K. uvedla, že z dechu obviněného necítila alkohol či jiný zápach, obviněný se jí zdál normální, jeho mluva byla zřetelná, chůze normální, vypadal „frajersky“. Svědek Břetislav J., který obviněného pronásledoval do jeho zadržení, uvedl, že ho obviněný napadl kopem do břicha, říkal, že na nikoho nebude čekat a pak začal utíkat. Dále dodal, že si nepamatuje, že by z obviněného cítil nějaký zápach, jeho běh a chůze byla koordinovaná. Svědek Vojtěch W. uvedl, že zadržel obviněného, odvezl jej na policejní stanici k dalším úkonům a byly provedeny testy na přítomnost drog a alkoholu, které byly negativní.
12. Z policejního úředního záznamu ze dne 16. 2. 2024 bylo zjištěno, že policie provedla šetření v drogerii Marek v Orlové-Městě, a to dne 16. 2. 2024. Vedoucí provozovny René B. uvedl, že v letošním roce prodali toluen pouze v jednom případě, a to v průběhu měsíce ledna. Dne 9. 2. 2024 zcela jistě toluen nikomu neprodali. V letošním roce v nabídce nemají ani toluenové rozpouštědlo.
13. Lze tak dospět k závěru, že trestní stíhání obviněného je ve smyslu dovětku ust. § 67 tr.ř. vedeno důvodně.
14. K osobě obviněného bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, nemajetný, s nulovým příjmem, veden u úřadu práce. V místě trvalého bydliště se nezdržuje, poštu si přebírá na pobočce České pošty v Orlové, má bydlet u své babičky Evy J. v xxx na ul. xxx. Dále dodal, že alkohol nepije vůbec, drogy neužívá. Dále tvrdil, že se svou matkou chtěl zajít na úřad, aby si mohli vzít babičku do péče, neboť časem by se chtěl stát jejím opatrovníkem. Momentálně má všechno, od jídla po oblečení, kdyby potřeboval, tak babička by mu pomohla.
15. U vazebního zasedání obviněný uvedl, že si na svobodě nenašel psychiatra, vzal si více léků, které měl naordinované lékařem ve výkonu trestu, než měl.
16. Ze sdělení úřadu práce bylo zjištěno, že obviněný nepobírá žádné dávky pomoci v hmotné nouzi.
17. Obviněný má v rejstříku trestů 7 záznamů o odsouzení od roku 2004 do roku 2012 pro násilnou a majetkovou trestnou činnost.
18. Poprvé byl obviněný uznán vinným mimo jiné ze spáchání trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, a to rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 15. 4. 2004 pod sp.zn. 2Tm 7/2004, za což mu byl uložen původně podmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který byl následně přeměněn na trest nepodmíněný a obviněný ho vykonal dne 26. 5. 2006. Trestného činu loupeže se obviněný dopustil tím, že dne 14. 1. 2004 nejprve uhodil pěstí do čela poškozeného K., kterého následně kopl do spodní části nohou a pak do podbříšku a vytrhl mu z ruky kabelku, ze které odcizil mobilní telefon v hodnotě 5 080 Kč.
19. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné, soudu pro mládež, ze dne 25. 11. 2004 pod sp.zn. 10Tm 69/2004 byl obviněný, coby osoba mladistvá, uznán vinným ze spáchání provinění loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona a odsouzen k trestnímu opatření v trvání 1 roku nepodmíněně.

Ve zkratce se obviněný protiprávního jednání dopustil tím, že přiskočil k poškozenému Č., zatlačil ho do kouta a snažil se mu strhnout mobilní telefon zavěšený na krku, když se poškozený bránil a držel mezi nohy svou příruční kabelku, tak obviněný se ho snažil kopat do hlavy, poté mu vytrhl kabelku a z ní odcizil peněženku s finanční hotovostí ve výši 6 400 Kč. Trest vykonal dne 26. 8. 2005.

20. Poté byl obviněný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně, soudu pro mládež, ze dne 9. 2. 2007 pod sp.zn. 1Tm 78/2006 k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, když byl uznán vinným ze spáchání v bodě 1) a 2) proviněním loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona a v bodě 2) i proviněním neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zákona a v bodě 7) proviněním maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. d) tr. zákona. Ve zkratce se obviněný proviněním loupeže dopustil tím, že dne 5. 8. 2006 doběhl poškozeného J., kterého odtáhl ke skupině svých známých, kteří mu z kapsy vytáhli peněženku. Poté dne 19. 8. 2006 na lesní pěšině zastavil poškozenou K., přičemž nezjištěná osoba se snažila poškozené strhnout z krku řetízek, obviněný jí strhl z ramene kabelku, ze které odcizil peněženku s doklady a tři mobilní telefony a způsobil jí škodu ve výši 9 750 Kč.
21. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pob. Havířov, ze dne 19. 3. 2007 pod sp.zn. 103T 40/2007, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 4. 2007 pod sp.zn. 5To 179/2007 byl obviněný uznán vinným ze spáchání pokračujícího trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona (skutky ad 1-2), pokračujícího trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákona (skutky ad 3-7) a trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona (skutek ad 8), kdy trestnou činnost spáchal v době od 7. 10. 2006 do 16. 11. 2006. Za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 roků a 8 měsíců. Trest vykonal dne 29. 7. 2011. Trestného činu loupeže se obviněný dopustil tím, že dne 7. 10. 2006 přistoupil k poškozenému M., kterého chytil kolem krku do tzv. kravaty, počal ho škrtit a ze zadní části kalhot mu odcizil finanční hotovost ve výši 6 tisíc korun, zlatý prsten a z kapsy košile mobilní telefon. Následně dne 20. 10. 2006 přistoupil k poškozené V., pokusil se jí z ramene strhnout kabelku, s poškozenou se pak začal o kabelku přetahovat, kdy tímto se utrhla popruh kabelky, v důsledku čehož poškozená upadla a obviněný s kabelkou utekl.
22. Poté byl obviněný uznán vinným ze spáchání trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pob. Havířov ze dne 3. 3. 2012 pod sp.zn. 104T 114/2011 odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců.
23. Naposledy byl obviněný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pob. Havířov, ze dne 6. 9. 2012 pod sp.zn. 103T 216/2012, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 11. 2012 pod sp.zn. 5To 397/2012, když byl uznán vinným ze spáchání trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku (skutky ad 1-3), porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku (skutek ad 1, 6), podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku (skutek ad 4), trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku (skutky ad 5-9), loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku (skutky ad 10-13). Za to mu byly uloženy tresty, a to společný trest odnětí svobody v trvání 11 měsíců, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné, pob. Havířov pod sp.zn. 104T 114/2011, který vykonal dne 1. 1. 2024 a dále mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 roků, který vykonal dne 20. 4. 2023. Pokud se jedná o trestné činy loupeže, tak obviněný se jich ve zkratce dopustil tím, že v jednom případě se za užití síly snažil vytrhnout poškozené M. kabelku z ruky, ta jí pevně držela, pak upadla a obviněnému se podařilo s kabelkou utéct, poté ve dvou případech obviněný, ozbrojen střelnou zbraní, vstoupil do prodejen, kde namířenou zbraní požadoval po prodavačkách vydání peněz, zlata a hodinek, čímž způsobil škodu v celkové výši 196 516 Kč.

24. Dále bylo z policejního úředního záznamu zjištěno, že se na policii dostavila babička obviněného, která se dožadovala vrácení věcí, vydaných obviněným v jiné trestní věci, kde je v postavení poškozeného. Policista jí sdělil, že věci budou vydány obviněnému. Babička poté vyskočila ze židle, běžela proti policistovi, neustále říkala, že to tak nenechá, přivede si právníky. Její agresivita se stupňovala až tak, že musel být přivolán nadřízený policista mjr. B. Kromě vulgarit a agresivního chování se babička normálně pohybovala bez známek nutnosti pomoci jiné osoby.
25. Babička obviněného Eva J. po vzetí obviněného do vazby navštívila policejního komisaře a sdělila mu, že je jí líto, že je její vnuk omezen na svobodě, má pro něj velkou slabost, do věznice mu bude posílat, co bude chtít. Dále dodala, že vnuk je darebák, ale za vše můžou drogy, pro které si jezdí do Havířova k nějakému muži. Z Věznice Mírov si vnuk dovezl po výkonu trestu 35 tisíc korun, které za týden utratil a teď už nic nemá. Poté babička odešla rychlým krokem na autobus.
26. S ohledem na shora uvedené okresní soud důvodně omezil osobní svobodu obviněného podle § 67 písm. a), c) tr.ř.
27. Důvod vazby podle § 67 písm. a) tr.ř. je odůvodněn obavou z útěku či skrývání se obviněného před probíhajícím trestním stíháním a hrozícím trestem. V případě, že obviněný bude uznán vinným ze spáchání předmětného trestného činu loupeže, tak s ohledem na jeho trestní minulost mu hrozí uložení opětovně nepodmíněného trestu odnětí svobody. Obviněný se totiž měl nyní projednávané trestné činnosti dopustit krátce po výkonu mnohaletého nepodmíněného trestu pro shodnou trestnou činnost. Právě tato skutečnost by mohla obviněného vést k jednání předvídaného v předmětném ustanovení, tedy k útěku či skrývání se před probíhajícím trestním stíháním a hrozícím trestem. Obava je podpořena i tím, že obviněný nemá stále bydliště. Pokud se hájil tím, že může u své babičky bydlet, tak tuto skutečnost nijak neverifikoval. Pakliže se snažil prezentovat jako řádný vnuk s vůlí se o svou babičku starat a vyřídit si sociální příspěvek na její péči, tak lze uvést, že babička, jak se prezentovala na policii, je osobou vitální a života bez pomoci jiných osob schopnou.
28. Rovněž okresní soud důvodně omezil osobní svobodu obviněného z důvodů uvedených v § 67 písm. c) tr.ř., neboť hrozí důvodná obava z opakování páčání násilné trestné činnosti za účelem zajištění si finančních prostředků pro svoji potřebu. Obviněný je nezaměstnaný, je sice veden u úřadu práce, ale nepobírá žádné státem garantované dávky, je nemajetný, kdy jeho měsíční příjem je nulový a musí mu vypomáhat jeho babička. Pokud měl obviněný finanční prostředky z výkonu trestu, tak tyto ve své podstatě ihned po návratu z výkonu trestu utratil za drogy. V této souvislosti nelze přehlédnout, že pro trestné činy loupeže již byl vícekrát odsouzen, a to k mnohaletým nepodmíněným trestům odnětí svobody, přičemž tyto uložené tresty se naprosto minuly svým účinkem, neboť se vždy po krátké době po výkonu trestu opakovaně dopouštěl páčání shodné trestné činnosti. V daném případě se tak jedná o čítankový případ pro uvalení vazby předstížné.
29. V daném případě s ohledem na osobu obviněného a povahu nyní řešené věci, nelze vazbu nahradit jinými instituty.
30. Písemný slib je pouze formálním institutem, který by nemohl zabránit v páčání trestné činnosti. Rovněž ani dohled probačního úředníka by nemohl eliminovat nebezpečí plynoucí z ust. § 67 písm. a), c), neboť by nebylo v silách probačního úředníka nepřetržitě sledovat obviněného, zda žije řádně a nepáčí trestnou činnost. Pokud se jedná o opatření spočívající v zákazu užívání, držení nebo přechovávání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek, tak takové opatření by nemohlo důvody vazby rovněž eliminovat, a to s ohledem na osobu obviněného, který v minulosti měl opakovaně možnost svou drogovou závislost řešit, ale neučinil tak, a tedy lze jen stěží předvídat, že nyní svůj přístup k drogám přehodnotí.

31. Pro úplnost krajský soud s ohledem na výše uvedené shrnuje, že tvrzení obviněného, že má v úmyslu si najít práci a starat se o svou babičku je sice chvályhodné, nicméně takto mohl činit již dříve. Údaj, že se fakticky obviněný o babičku stará, ničím nedoložil a ze shora uvedeného spíše vyplývá, že babička pečuje o něj. Nebylo také nijak verifikováno, že babička obviněného má nárok na příspěvek na péči. Rovněž obviněným deklarované finanční úspory z výkonu trestu nebyly nijak doloženy, naopak dle vyjádření babičky je obviněný ihned po propuštění utratil za drogy. Stížností námitky tedy byly krajským soudem shledány nedůvodnými.
32. Krajský soud z důvodů výše uvedených byl nucen stížnost obviněného jako nedůvodnou zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 7. 3. 2024

JUDr. Lenka Čechová v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
JUDr. Šárka Zacharová